

Told- og Ladesteder. I et Aar, hvori Kornpriserne have sig noget, efterat Kapitelstarten er ansat, kommer da det Forhold frem, at Tiendetageren naturligvis vil benytte sig af de sidste 14 Dages høieste Kornpriser og indgive da til Amtmanden en Restanceliste, saar Paategning, derpaa og lader derefter foretage en Udpantningsforretning for Tienden; men i dette særegne Tilfælde kommer det frem, at Tiendeyderen, hvor gjerne han end vil fri sig for Udpantningsforretningen, ikke paa nogenfomhelst Maade kan det; thi der staar i Plakat af 31te Oktober 1810, at de sidste 14 Dages høieste Kornpriser først skulle sættes af Fogden og de tiltagne Mænd, naar de komme paa selve Stedet. Jeg har oplevet Exempler paa, at vedkommende Tiendeyder har henvendt sig paa Tiendetagerens Kontor og har villet betale sin Tiende for at undgaa denne Udpantningsforretning, men at Tiendetagerens Forvalter har maattet negte at modtage Beløbet blot paa Grund af den Bestemmelse i Plakaten, at de sidste 14 Dages høieste Kornpriser ikke kunne fastsættes af Andre end Fogden og de tiltagne Mænd, han har med sig, naar han kommer til det Sted, hvor Udpantningsforretningen skal gjøres. Det er et Forhold, hvorpaa jeg har troet at burde henlede den ærede Justitsministers Opmærksomhed, for om der mulig kunde gjøres en Forandring i Plakaten af 31te Oktober 1810 derhen, at der kan gives vedkommende Skyldner Leilighed til at betale sin Gjæld uden at udsætte sig for de to Muligheder, enten at faae sine Heste ødelagte eller at faae en Udpantningsforretning. For mig staar det rigtignot, som om Plakaten af 31te Oktober 1810 er fuldstændig uretfærdig ligeoverfor Tiendeyderne, idet jeg nemlig mener, at man, naar Tiendetageren fik sin Tiende betalt efter Kapitelstarten, som er et Udtryk for Landets Midtelpriiser, kunde sige, at han derved var lovlig tjent. Det var dette, jeg vilde henstille til den ærede Justitsminister. For jeg slutter, skal jeg endnu en Gang tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet under Nr. 1, idet jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det er noget Nyt, der indføres, naar der skal gives Ret til Udpantning for Auktionspenge; man maa være meget betænkelig ved at indføre dette Nye.

Th. Nielsen: Den ærede Ordfører tager feil, naar han tror, at Forslagsstillerne til Ændringsforslagene under Nr. 14 og 15 have overset, at Fogden og Sognefogden skulle udpante for samme Betaling. Dette have vi ikke overset, men Forslagsstillerne vide af Erfaring, at Fogden meget sjældent vil blive brugt, naar det dreier sig om Summer under 50 Rd. Som oftest er det jo Kommunen, der er Reforvent, og Kommunen gjør ikke Fordring paa, at det skal være Fogden, der foretager Forretningen. Forøvrigt ser jeg slet ikke, at det ligger i Lovens § 5, at det absolut kan fordræ,

at det nogenfinde skal være Fogden, naar Summen er under 50 Rd. Det vil altsaa kun blive ganske enkelte Tilfælde, hvor der er Tale om, at det kan blive Fogden, og da spørger jeg: Naar det er i ganske enkelte Tilfælde, kan det saa i Virkeligheden give Fogden sjunderlig, om han skal føre ud til det Yderste i Jurisdiktionen enten for 2 eller for 1 Mk.? Jeg beklager Fogderne, dersom de skulde være saaledes stillede, at dette skulde være et Kapitalspørgsmaal for dem. Altsaa dette Punkt have Forslagsstillerne ikke overset. Jeg skal nu nærmere begrunde vore to Ændringsforslag med faa Ord. Det vil erindres, at det nuværende Udpantningsgebyr er 12 Sk.; af Regjeringen er det foreslaaet sat op til 1 Mk., men Udvalget har enstemmig for Summer under 10 Rd. foreslaaet det forhøiet til 2 Mk. og for større Summer til 4 Mk., og tillige sat en Betaling til Stævnevidnerne af 8 Sk. Uagtet Udvalget saaledes enstemmig foreslog denne Forhøjelse, var det dog nærværende, at man havde tabt under anden Behandling, og man vilde efter min Opfattelse have tabt, dersom Thinget havde været mere fuldtalligt; Udvalgets Forslag gik — saavidt jeg erindrer — kun igjennem ved Navneopraab med 35 Stemmer mod 33. Det undrer ganske vist Forslagsstillerne, at Udvalget ikke har givet Forslagene under Nr. 14 og 15 større Medhold. Forslagsstillerne have jo — som det vil sees — stillet sig paa et mæglende Standpunkt, man har ladet Stævnevidnerne beholde deres 8 Sk., men man har foreslaaet Betalingen til disse for større Beløb nedsat fra 1 Mk. til 8 Sk.; man har endvidere ladet Herredsfogden faae 2 Mk., naar Beløbet overstiger 25 Rd. Vi kunne nu ikke indse Andet, end at det maa være haardt nok for Smaafolk at komme af med 2 Mk. for enhver Udpantning, og vi have derfor foreslaaet Summen sat op til 25 Rd., idet vi have taget Hensyn til en Bemærkning, som blev gjort ved anden Behandling, at det ikke var saa sjældent, at vedkommende Yder lod være at betale og beholde Pengene, og det er ingenlunde vor Hensigt at begunstige Sligt; derfor have vi ikke Noget imod, at Sognefogden faar noget Mere for disse større Udpantningsbeløb derved, at han faar, som af os foreslaaet, 2 Mk. Jeg tror med disse Ord tilstrækkelig at have begrundet vort Forslag, saameget mere som jeg ved anden Behandling har haft Leilighed til at udtale mig derom og ogsaa til at udtale, at jeg finder det billigt, at da Sognefogderne uden videre kunne udtage Stævnevidnerne, disse da ogsaa faae en lille Godtgjørelse. Det ærede Thing vil have set, at der kom meget yderliggaaende Anskuelser til Orde ved anden Behandling, gaaende ud paa, at man skulde blive staaende ved, at Sognefogderne skulde have 1 Mk. og Stævnevidnerne Intet, men de have ladet sig tilfredsstille ved Mæglingsforlaget, haabende, at dette maatte gaa igjennem. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen) er